

ÉJSZAKAI ŐRJÁRAT

Alkalmak sokasága...

...szüli a tolvajt

Bizonyára sokan meglepődtek december 22-én reggel, amikor postaládájukban, autójukban megtalálták a Bűnmegelőzési Tanács felhívását: „Lakótársával fogjon össze a bűnmegelőzés érdekében! A kerékpártároló és a lépcsőház ajtaját 22 óra után zárják be! A gépkocsikban nagyobb értéket ne hagyjanak őrizetlenül! Kérjük, értékeikre jobban vigyázzanak!”

Akció indul

21-én este a rendőrség tanácstermében nyolc rendőr és hat civil – három népfrent aktivista, három önkéntes rendőr – hallgatta Balogh Mihály hadnagy eligazító szavait: „Főként a vendéglátóipari egységek előtt parkoló járműveket, 22 óra után pedig a lépcsőházakat kell ellenőrizni. A lezáratlan járművek tulajdonosait lehetőleg a civilek figyelmeztessék, és figyeljék meg, hogyan reagálnak erre.”

Jóval elmúlt már 7 óra, amikor a rendőrségi Ladával – Balogh Mihály hadnagy, Eszter István főtörzsőrmester és Szabó István őrmester társaságában – elindulunk a városba. A többiek 3 kocsival más-más városrészt mennek.

Első állomásunk a Napsugár presszó. A három kerékpárból kettő, az egyik 10 sebességű verseny, lezáratlan. Hamar előkerülnek a tulajdonosok és ködös magyarázatba kezdenek. Személyigazolvány nincs náluk. Látom, alig hiszik, hogy most megússzák figyelmeztetéssel.

A Kötönyi csárda előtt sok a kerítéshez támasztott kerékpár. Többnek a kormányán tömött szatyor lóg, benne élelmiszer, cigaretta, ital és jópár egész kenyér.

A Fortuna előtt sok a lezáratlan kismotor.

– Szerintem magának már nem kellene többet inni – mondja csendesen Balogh hadnagy a tulajdonosnak, aki emelkedett hangnemben mentegeti magát.

A tulajdonos csodálkozik

Közben a bejáratnál egy idősebb pufajkás ember, szájában lógó cigarettával nagy hangon okoskodik Eszter főtörzsőrmesterrel. „Ha elviszik, hát vigyék! Az enyémet viszik!” Pár méterrel arrább parkol egy Skoda. Ajtója nincs lezárva, az ülésen táskák és pizsgó. Tulajdonosa, egy pincér, tömören reagál a rendőri figyelmeztetésre: „Hú, a mérges ürítenit!” De azért megköszöni a figyelmeztetést.

A Tavasz presszónál egy Wartburg bal hátsó ajtaját nyitva találjuk. Ülésén egy nagy sporttáska. Tulajdonosa, Földvári Tibor hitetlenkedve csodálkozik. Papírjai rendben vannak a személyigazolvány kivételével, mert nincs nála.

„Csak beugrottam edzés után és máris tűzők.” Ezúttal megússza figyelmeztetéssel, amit megköszön.

A Randevű presszónál hét kerékpárból csak kettő van lezárva. Pedig az egyik lezáratlan bicikli tulajdonosának már ez a tizedik járműve, a többi ellopták. Úgy látszik nem tanul.

A Bokányi Dezső út 15. sz. ház udvari kapuja tárva-nyitva. Az udvaron lévő Wartburg hátsó ajtója lezáratlan. Az ülésen autóstáska, tele iratokkal. Tulajdonosa megköszöni a figyelmeztetést.

Szemben a Mini presszó mögötti sarkon sötétség takar egy Ladát. Bal oldali ajtó nyitva van. A tolvajnak jó fogás lett volna a diplomata táskák, egy üveg konyak, jó pár videokazetta és a rádiós-magnó. Gazdája csak nehezen hiszi el, hogy kocsija nem volt lezárva.

Az Akadémia söröző parkolójában lévő piros Lada nyitott elefántfülét már messziről kiszúrjuk. Az ajtója sincs bezárva. (Folytatás a második oldalon.)

Ez egy új év

Tavalyelőtt azt mondták, hogy 1988 a fordulat éve lesz. Bizonyos szempontból lett is, de akkor miért halljuk most, hogy 1989 is a fordulat éve? Ez a fordulat szó egyébként sem túl eredeti megközelítése a dolgoknak, hiszen nem mindegy, hogy jóra fordul vagy rosszra a sorsunk, bár így is úgy is fordulatnak lehet nevezni.

Évtizedekig az volt a szokás, hogy újévi vezércikkek – direkt vagy közvetett módon, már-már előírászerűen – utaltak arra, hogy az emberek többsége fogadalmat tesz, miszerint új életet kezd. Új élet, új világ, újra-kezdés, újjászületés, megújulás – ezek szavak. Egyre többet használjuk őket, egyre több változatban, s egyre jobban kell félnünk attól, hogy elkopnak, hogy azt mondják: valami mást kellene kitalálni ahelyett, hogy új, mert ez már túl régi.

Pedig nincs jobb szó! Új emberek kerültek a politikai vezetésbe – országosan, a megyében, a városban – új a program, új a szemlélet, új a megítélésük. A régi gondok is új fényben kapnak kontúr. Mit jelent ez a szó tehát valójában?

Újabb elkoptatott szólás, hogy egy újszülöttnek minden vicc új. Pedig ha valakinek az újszerű dolgok valóban újak, az nem más mint a gyermek, „... az igazán igaz Isten.” Gyermekünk érdekében tehát újfólag szükség-szerű az újra-kezdés. Ehhez – egyebek között – vállalni kell az újdonságszámba menő nyílt konfliktusokat is.

Mostanában mindenki mindenkit szid. A kormány a vadonatúj alternatívákat, az alternatívák a kormányt, a vállalatok a külkereskedőket, a külkereskedők az eladhatatlan termékeket gyártó vállalatokat, a mezőgazdasági nagyüzemek a hitelintézeteket, a bankok az inflációt. Az infláció nem szól egy szót sem. Csak hízik. Ez is egy új helyzet. Egy új kísérlet.

Bertold Brecht mondta egy alkalommal: Az ember úgy éli meg a történelmet, mint kísérleti nyúl a biológiát.

Mi már hosszú évek óta rágicsáljuk a káposztaleveleket. Ez új esztendőben azt kívánom mindannyiunknak: Kerüljünk ki végre ebből a laboratóriumból!

Hámori Zoltán

„Millió lehetőségünk lenne, csak össze kéne fognunk”

Karácsony előtt szerkesztőségünkbe látogatott egy nyugdíjas olvasónk, s támogatásunkat, segítségünket kérte, hogy ... segítsen.

Elmondta, hogy látva a tévében az örményországi katasztrófa képeit, a megrázó élmény hatására családjával úgy döntöttek, mindenáron megpróbálnak a maguk módján segítséget nyújtani. Mivel a támogatás is akkor nagyobb, ha többen összefognak, ezért fordult lapunkhoz, adjunk hangot kérésének.

Kéri mindazokat, akik együttérzésére számíthat, vállalják – mint ő is – egy-két hajléktalanná vált gyermek nyaraltatását. Ő maga két

erdélyi és két örményországi gyermeket vállal – mint elmondta –, ahol négyen esznek, hatnak is jut.

– Ha csak tíz halasi család vállalkozna, mit jelenthetne ez országosan! Millió lehetőségünk lenne, csak össze kéne fognunk – mondta. – Mi is bajban vagyunk, de legalább van mit ennünk, s ki tudja, nekünk mikor lesz szükségünk a segítségre. Tudom, nem találtam fel a „spanyol viaszt”, mindez másnak is eszébe juthat, de a szervezést most kell elkezdeni. A vállalatok is adhatnának apróbb támogatást, például a vízmű ingyen belépőt ezeknek a gyerekeknek a strandra. A nagyobbik le-

ányom – orosz szakos tanár – kis szótárt állítana össze a legszükségesebb szavakból, a nyomda sokszorosíthatná és így tovább. Ha az újság nem tud segíteni, megyek tovább, valahol csak megértik!

Mi, a szerkesztőség ezúton teljesítjük a kérést, s támogatjuk a felhívást. A csatlakozni kívánók leveleit (Halasi Tükör Szerkesztősége, Köztársaság u. 17., Kiskunhalas 6400 címre) továbbítjuk a kezdeményezőhöz.

Végezetül idekívánkozik még, hogy Nagy László rokkant nyugdíjas, két gyermeket nevelt fel, havi jövedelme 4221 forint, feleségével, anyósával s egyik leányával él.

Papírhordók Halasról

Alig pár esztendeje még évente dollárok százait költsötte a hazai gyógyszeripar papírhordók vásárlására. E drága, korábban csak importból beszerezhető göngyölegbe csomagolva szállítják ugyanis a tengeren túlra gyógyszer-gyáraink féltermékeinket, az úgynevezett intermediereket.

Az igényeket látva úgy döntöttek a Papíripari Vállalat kiskunhalasi gyáregységében, hogy beszereznek egy svéd gyártósort, amellyel rövid idő alatt képesek lesznek eleget adni a papírhordók készítésére. A Rubsteel AB-től 850 ezer márkáért vásárolt berendezések kiépítéséhez a múlt év nyarán kezdtek hozzá. Bár a szerelést már 1987 végére be-

fejezték, még jónéhány hónapig akadt az új gépeken igazítani való.

Időközben a gyár területén építettek egy iparvágányt és egy tranzit raktárat is. Ezzel jelentősen csökkentették szállítási költségeiket és enyhítették tárolási gondjaikat.

A papírhordókból egyébként évente 168–170 ezer darabot készítenek. Ez nem kis teljesítmény. Különösen akkor, ha figyelembe vesszük, hogy eleinte sok problémát okozott a megfelelő ragasztó anyagok és a hordók lezárására hivatott acélszalagok beszerzése. Ez utóbbi cikk napjainkban is gyakran szerepel a halasi gyár hiánylistáján.

G. B.

A papírhordók iránt a gyógyszeripar mellett egyre nagyobb kereslet mutatkozik a konzervgyárak részéről is

Új félfogadási rend a tanácsnál

Kiskunhalas Város Tanácsa értesíti a város lakosságát, hogy a gazdálkodó szervezetek, intézmények, valamint a lakosság véleményének egyeztetése alapján, ügyfélfogadási rendjét 1989. január 1-jétől a következők szerint módosította: hétfői napon 8–12 óráig, szerdai napon 7.30–18 óráig, csütörtöki napon 13–18 óráig.

A házasságkötést, névadást, társadalmi temetést (stb.) munkaidőn kívül, szabadnapon, heti pihenő- és munkaszüneti napon továbbra is ellátja.

Ezúton kérjük a tisztelt lakosságot a főmunkaidőn túli ügyfélfogadási idő kihasználására és az újra szabályozott ügyfélfogadási rend szíves betartására.

„Megérte ezt az évet is”

Újévi körkérdés

„Megérte ezt az évet is, Megérte a magyar haza; A vészes égen elborult, De nem esett le csillaga.”

Ezeket a sorokat 140 évvel ezelőtt újév napjára írta Petőfi. Számot vetett a múlttal, fűrészte a jövőt. Mi néhány nappal az óévbüszítató előtt keveredtünk az utca forgatagába, s találomra, kortól, nemtől függetlenül felvetettük azt az egyszerűnek látszó kérdést, hogy milyen volt a letűnt esztendő? Kértük, beszéljen az utca embere örömről, bánatról.

Kevés elutasításban volt részem. Most negyvenöt megnyilatkozásból válogatok.

Egy iskolaigazgató:

– Nem panaszkodhatom. Kollégáim sokat segítettek a feladataim elvégzésében, így kiegyensúlyozott évet tudhatok magam mögött. De ehhez sajnos hozzá kell tennem, hogy a családban két haláleset történt.

Elgondolkodik.

– Tán nem is volt olyan jó ez az év? – kérdez vissza, és megy, elfordul az utcáskor.

Egy kiskőrösi gazdálkodó:

– Nagyon nehéz évet zártunk. A borárok...! Harmincezer forintért dolgoztunk egész évben. Ezt is elvitte a permetyezés, a szőlőmunka... Idáig kenyeret, mint bedolgozó kerestem. Január 1-jével azt a céget is felszámolják. Munkanélküli vagyok... kilátástalan... még a jövőre nézve is.

Egy nyugdíjas:

– A rádió mondja... a világom még ilyen nem volt...! Könnyeivel küszködök. Odébbálok.

Egy adminisztrátor:

– Kudarc nem ért az idén, sőt családi életemben a kitűzött célokat elértük.

Egy tanuló:

– A kereskedelmibe jártam, de az anyagi gondjaink miatt ott kellett hagynom az iskolát. Tudja, anyám egyedül nevel. Kevés a pénz. Kudarc volt ez az év, de hát a rossz nem jár egyedül. Rájöttem, hogy ilyen fiatalon is meg tudom állni a helyem, ha muszáj.

Egy gépkocsivezető:

– Más az élet, mint tavaly

volt. Tudja, bántja az embert a helyzet alakulása. Honnan indult ez? Kik a felelősök? – szegezi nekem a kérdést. Nem tudtam válaszolni.

Egy orvos:

– Jó volt ez az év, bár hogy őszinte legyek, a külvilágból nem sokat éreztem. Két családom van, anya vagyok. Építkezünk, tető alatt a ház... hát ennyi.

Egy kismama:

– Jó év volt. Lakást kaptunk... minden jó, és jövőre még jobb lesz.(?)

Egy szerelő:

– Hatalmasat fordult a világ. Most jöttem haza Irakból. Különböző voltam egy évig, csaknem duplájára ugrottak az árak. Mehetek vissza, ha nem akarom az eddigi életszínvonalamat lejjebb adni.

Egy határőrségi alkalmazott:

– Boldog vagyok, tegnap született egy kislányom.

Sorsok, emberi sorsok. Édesek, keserűk. Úgy vélem olyanok, mint ez az ország, 1988 és 89 fordulóján.

– Robotka István –

Óriási türelem kell a törpékhez

MEGHÍVÁS JAPÁNBA

December 3–4-én több tízezen látták Kecelen a Virágkiállítás, ugyanannyian csodálattá a rózsák, szegfűk, gerberák, broméliák, flamingók pompázó csokrai után a kiskunhalasi Szitás István bonsai fáit, aki a II. Nemzetközi Virágkiállítás és kötészet verseny különdíját nyerte el.

Mi is a bonsai?

Cserépből nevelt fa vagy növény, mely kis méretei dacára alakjával és arányaival eredeti nagyságú fajtárai harmóniáját, szépségét sugallja. Az elsődleges különbség a bonsai és egyéb cserépes kultúrák között az, hogy míg az előbbi olyan fajtákat alkalmaz, melyek elsődlegesen levélzetükkel vagy virágjukkal díszítenek, az utóbbi nemcsak a fa egészével gyönyörködött, hanem összhangot teremt azzal a kerámia edénnyel, amelybe bizonyos esztétikai szempontok figyelembevételével beültetik.

A két-három arasznyi bonsai kinézetében megfelel a sokszor toronymagasságú fáknak, vagy azoknak, amelyek a magas hegységek hóhatárai közelében a szélről,

hótól lecsepülve küzdenek a megmaradásért.

Mitől marad kicsi?

A folyamatos ág- gyökér- és lombmetszés a fa hosszanti növekedését mérsékli. A lapos cserépből kifejlődő gyökértörő csak magával arányos mennyiségű lombot képes el látni. Évente kell kurtítani a hajtásokat, a tápanyag utánpótláskor a nitrogént a minimumra csökkentjük, eredmény: a hajtások zömökebbek lesznek, a levelek pedig kisebbek.

– Hat évvel ezelőtt Svédországból láttam először bonsai

fákat. Nagyon megtetszett és elhatároztam, én is megpróbálok a japán mintát követve törpe díszfák nevelését. Először is beszereztem rengeteg idegennyelvű szakirodalmat. A gondos tanulmányozást tett követtem. Öt éve foglalkozom velük.

– Úgy tudom a Bonsai Világszövetség meghívót küldött Önnek, az 1989. április 9-én nyíló kiállításon részt vehet.

– Mint néző, remélem eljutok, a belépő természetesen az én gondom. Minden bonsaitosnak van egy vágya, eljutni abba a kb. Kecel nagyságú faluba ahol minden lakó bonsaival foglalkozik.

ÉJSZAKAI ŐRJÁRAT

(Folytatás az első oldalról.)

va. Gazdájának nyilván minden oka megvolt arra, hogy ne jelentkezzen. (Ilyenkor a bent levőket igazoltatni kellene – mondják a rendőrök.) Megteszünk egy tiszteletkört, visszafelé már hűlt helye a Ladának.

Ki a gyanús a lakóknak

A Kuruc vitézek terére egyedül megyek. Tíz óra már elmúlt. Sorban nyitogatom a több tucat parkoló autó ajtóit. Senki sem szól rám, nem kérdezik, hogy mit keresek ott. Pedig néhány lakó még most jön hazafelé, láthatta a „gyanús” alakot. Egy Dacia nincs lezárva. Tulajdonosát másnap felkerestem. Megtalálta a figyelmeztető papírt, de nem kíván véleményt nyilvánítani. Mit mond a jogszabály?

KRESZ 41. paragrafus: „A járművet őrizetlenül hagyni abban az esetben szabad, ha a vezető gondoskodott arról, hogy a jármű önmagától el ne indulhasson és illetéktelen személy azt el ne indíthassa... a jármű ajtaját, ablakait bezárta, a gyújtáskulcsot a kapcsolóból kivette, a kormányzást bezárta...” Ennek megsze-

Ha elvitték, hát vigyék!

gése szabálysértés, ami pénzbírságot von maga után.

Közeledik az éjfél, amikor a rendőrségre hajtunk. Itt a többi csoport tagjai is elmondták tapasztalataikat: A kerékpárok többsége nincs lezárva és több nyitott gépkocsit is találtak. Több mint száz autó ajtaját nyitogatták a civilek, megdöbbenő, hogy senki nem szól rájuk, sőt a rendőrséghez sem érkezett bejelentés ezen

az éjszakán. A Paprika Antal utcában például egy társasház kapuja tárva-nyitva, a különböző tárolóhelyiségekbe is szabad volt az út. Nem egy kocsmában, presszóban a civilek fellépését durva szavakkal illették.

Sokan azon döbbenek meg, hogy most nem büntetés következett, hanem a jóindulatú figyelmeztetés. Valami más történt, mint ami ilyenkor történni szokott...

Ferincz János

Legtöbben a Kobrát látták

Amíg országsszerte évről évre csökken a mozilátogatók száma, addig öröndetes tény, hogy Kiskunhalason 1988-ban többen látogatták a Fáklya filmszínház előadásait, mint egy évvel előtte. Amint Rácz László és Lukács László elmondta, elsősorban a nézők igényeihez jobban alkalmazkodó műsorpolitika és a jegyárak változatlanul hagyása a siker fő összetevői. Amíg 1987-ben a mozi bevétele 3,7 millió forint volt, ez az elmúlt évben elérte a 4 millió forintot.

Mik voltak a tavalyi év legsikeresebb filmjei Halason?

A legtöbbet – 4017-en – a Kobra című amerikai filmet látták, 3829 nézőt vonzott az Ördög jobb és bal keze című olasz western film és 3343 nézője volt a Halálosztó című amerikai filmnek. A hazai filmek közül a Pálmát a Szerelmek második végig című alkotás vitte el – 3030 nézővel.

Melyek voltak a legkevesebbet látogatott filmek?

Erről is készült statisztika. A Fiú, nagy fekete kutyával című NDK filmet összesen 25 néző tekintette meg. Az Aranyások című román és a Nőszűlő kapitány című szovjet filmek vetítésekor sem tolongtak az emberek a pénztár előtt Mindkét filmet hatvanan látták.

H. R.

Sok napilapról mondanak le – kevés a Reform

Január elsejétől életbe lépett az a drasztikus áremelés, ami egyelőre a napilapokat érintette. Hogyan érezteti az intézkedés hatását városunkban? – ezzel kerestem fel a posta illetékes osztályának vezetőjét, Gáy Józsefet.

– Hogyan alakul Halason a napilapok előfizetése?

– Először azzal kezdem, hogy eddig mintegy 18 ezer volt a városban a napilap-előfizetők száma. Az áremelkedésre a lakosság reagálása egyértelmű volt: rengetegen lemondták a napilapot, zömében a Petőfi Népet és a Népszabadságot. A lemondások pontos összeállítását most végezzük, úgy jó 30–40 százalékos biztos lesz. Ebben nincs benne a közületi újság-igénylés esetleges változása. Biztos, hogy idén ez sem lesz több, mint az előző években volt. Úgy 10 ezer körülre esik vissza városi szinten a napilap-előfizetők száma. Ez bennünket is érzékenyen érint.

– Mit tud tenni erre a posta? Esetleg csökkenti a hírlapkézbesítők számát?

– Egyelőre semmit. A kézbesítők létszámra szükség van, mert a napilap lemondásokkal megnövekedett a hetilapok rendelési példányszáma. Nagyon sok nyugdíjas a drága napilap helyett

ezentűl havi 16 forintért a Szabad Földet járhatja.

A posta mindenesetre várja az áprilisi országgyűlés elé kerülő új posta törvényt, mely elképzelhetőleg megszünteti a posta terjesztési monopólium helyzetét. Az új helyzet után, gondolom lesz változás is. Na, de ezt megvárjuk majd néhány hónap múlva...

– Miért nem lehet a városban sehol sem kapni Reform című hetilapot?

– Ez jó kérdés, bennünket is gyakran ostromoznak ezzel. Az egyszerű magyarázat az, hogy ez az újság részben magánvállalkozásként lát napvilágot, ezért a példányszámnál az előfizetési számot veszik alapul, a fennmaradó példányokat pedig megyénként osztják el. Én hiába rendeltem hetenként 700 példányt, 300-nál nem kapunk többet. Ebből pedig az előfizetőket kell kielégítenünk. Így a bolti árusra tényleg néhány darab marad. Idénre megvisszavágtak bennünket, hogy csak az előfizetőknek tudják az újságot biztosítani, így aki hozzá szeretne ezentűl is jutni a Reformhoz, azt tudom javasolni, hogy fizessen rá elő. A kényes helyzetben egyre többen ezt teszik.

Hát így néz ki 1989 első napjaiban Halason az újság helyzet.

Horváth Róbert

Téveszme-e a magas kultúra

A közművelődési intézményeknek két alapvető típusa van: a csak az igényes kultúrát közvetítők, s emiatt többnyire veszteségesek, valamint a populáris műfajokat „futtatók”, tehát a jólmenők. Hogy mely intézmény melyik csoportba sorolható, az többnyire annak függvénye, hogy ki, s főként milyen szemléletben koordinálja az ott folyó népművelői munkát. Kiskunhalason mindkét végletnek akadnak képviselői. Az, hogy *Szemerédi László*, az ÁMK igazgatója melyik változatot tartja üdvöztetőbbnek, az alábbi beszélgetésből is kiderül.

– *Milyen az Általános Művelődési Központ megítélése Kiskunhalason?*

– Mint új szellemű intézmény, bizonyos szűk réteg számára nem szimpatikus. A város polgárai, üzemi dolgozói körében azonban – megítélés szerint – feltétlenül van vonzereje.

– *Mi szüli, s kikben az ellen-szenvet?*

– Inkább a szakmai réteg berzenkedik. De hát ez is egy „jó” magyar szokás: mi kudarcdukker nép vagyunk. Ha valami nem megy, csődbe jut, megbukik... abból szenzáció lesz, közszájon forog. Ha viszont valami bevállal, az már gyanús, annak inkább ellenzői akadnak.

– *Mit ért azon, hogy „új szellemű intézmény”?*

– Kissé sarkítva: a mi tevékenységünkbe az istentiszteletől a bálig minden belefér. Új épületet kaptunk, igényesen válogattuk össze a pedagógusokat, népművelőket, s a maguk választotta területen maximális mozgásteret kaptak. Ért is olyan vád, hogy eltulzom a demokratizmust. Azt mondják, kiengedem a gyepőt a kezemből. Ez az intézmény túlnyomórészt városi erőből épült, a megyei feladatok nem volt része. Az állami költségvetésből is csak az oktatásra és a működésre tudtak pénzeszközöket lebontani. Az idén ez 12 millió forint volt. Emellett az átfutó összeg – a bevételekkel együtt – mintegy 18 millió forint. Tehát kénytelenek vagyunk a valós igényeket egyre jobb hatékonysággal kielégíteni.

– *Ez azt jelenti, hogy a kultúra igénytelenebb műfajait „árulják”, csak azért, mert arra van vevő?*

– Mi a kultúra közvetítői, nem pedig megteremtői, vagy ítélei vagyunk. Nem biztos, hogy jó lenne, ha csak a magas szintű kultúrát közvetítenénk, s ezáltal elveszítenénk a tömegeket. Nálunk nem a műfajok a meghatározók, hanem azon belül a minőség. A kultúra tartományai a kellemestől a katartikusig tartanak. A kellemes esztétikai tartományát pedig éppúgy kötelességünk kielégíteni, mint a másik végletet. Kocsis Zoltán hangversenyére kétszázán, a Neoton Família műsorára kétezren váltanak jegyet. Éppen ezért a könnyű-, a rock- és a muskátlizene bevételeiből finanszírozzuk az irodalmi, a komolyzenei rendezvényeket.

– *Felfoghatom ezt akár úgy is, hogy a gazdaságos szemlélet szerint: fizess, mert alacsonyabb az igényed.*

– Ez így nem igaz. Egy komolyzenei koncert költségei lényegesen alacsonyabbak a könnyűzenei műsorokénál. Kocsis Zoltánnak betesznek egy zongorát, ráirányítok egy reflektort, és mehet a műsor. Az Edda-koncertre kamionok húzzák a felszerelést, technikusok özöne árasztja el a színpadot... De mindezen túl el kellene már felejtetni a „magas kultúra” téveszméjét. Hiszen ez nem egy befejezett folyamat.

– *Úgy tudom, hogy az ÁMK tevékenysége nem korlátozódik csupán a kultúrára.*

– Keressük az új formákat. Nemzetközi rendezvényeinket például felhasználjuk arra is, hogy gazdasági kapcsolatokat létesítsünk az adott országgal. Jelenleg egy ausztriai egészségügyi intézmény vezetőjével tárgyalunk, aki érdeklődik az itteni termálvíz iránt. Hajlandó lenne esetleg tökéhezatalal hozzájárulni a szükséges infrastruktúra megteremtéséhez. De szóba hozhatnám a testkultúra szalont is, amitől 1984-ben egyszerűen rosszul lettek a kívülállók.

– *Az elmondottak alapján úgy tűnik, amibe ön, illetve az ÁMK belefog, azt feltétlenül siker koronázza.*

G. Tóth Tímea

Köszönöm, jól vagyok!

BESZÉLGETÉS HARMAT RÓZSÁVAL

Amikor először hallottam a hírt, nem akartam elhinni. Személye, betegsége körül annyi mendemonda keringett, hogy azonnal a telefon után nyúltam és tárcsáztam *Harmat Rózsát*, hogy valóban itthon van-e és dolgozik-e? Amikor megerősített, hogy készséggel hajlandó egy beszélgetésre a szolgáltató ipari szövetkezet irodájában, már ültem is a kocsimba.

– *Hogyan van?*

– Köszönöm, most már jól. Bár októberben leszálalékoltak, de azért dolgozom, ismét vezetem az ipari szövetkezetet és ez pótolhatatlan érzés.

– *Ha nem tolakodó a kérdés, mesélje el az olvasóknak, mi történt Önnel az elmúlt két év során.*

– Ez kész regény. Kezdődött azzal, még 1986 nyarán, hogy egy kutya megharapott. Megkaptam a szükséges injekciót, a seb begyógyult. Nyár végétől egyre rosszabbul kezdtem érezni magam. Ez fáradékony-ságban, állandó magas lázban, hasi fájdalmakban nyilvánult meg. Mivel csak ülve tudtam aludni, vesérem gyanakodtam és szeptemberben befeküdtem a helyi kórházba. Itt tüdőgyulladást kaptam, viszont kiderült, hogy a vesémnek semmi baja. Átkerültem a belgyógyászatra. Nem találták a bajok eredőjét, ezért Pestre mentem. Az 1. számú belgyógyászaton vizsgáltak tovább. Közben 16 kilót fogytam, pokoli kínok gyötörték, megtanultam beadni az injekciót. Ismerősöknél laktam a fővárosban, közben jártam be kezelésre. Október végén lett meg a diagnózis: no Hodgkin limfómát állapítottak meg. A hosszú kezeléssorozat eredményeként 87 tavaszán jobban lettem. Amikor már minden stimmelni látszott, a lábam kezdett el fájni. Mondták, hogy ez a korábbi kezelés mellékhatásaként természetes. Nekem nem tűnt annak. Amikor a bal lábam majd négyszeresére dagadt, újra kórházba kerültem, ezúttal a

rehabilitációs intézetbe. Itt *dr. Mühsommer Mária* vett kezelésbe. Előbb féltő volt, hogy a dagadt lábamban tumor van, a műtét során derült ki, hogy szerencsére nem így van. Felkészítettek egy esetleges amputálásra is. Amikor itt is elmondtam, hogy egy éve megharapott egy kutya, először nem tulajdonítottak jelentőséget ennek, de amikor újból megnézték, kiderült, hogy azóta szabályosan rohadt a bal lábam a seb körül. Rövid idő alatt a lábaimat hatszor műtötte meg az orvosnő, az egyiket magam is végignéztem. Úgy néz ki, hogy azóta rendben vagyok, utókezelésre és kontrollra kell feljárnom. Öt év után tudják biztosan megerősíteni, hogy nincs semmi bajom. Hát ez volt az elmúlt két év kálváriája.

– *Hogyan fogadták újra a szövetkezetben?*

– Szeretettel, s jóleső érzéssel nyugtáztam, hogy jól mentek a dolgok távolléte-mben is. Néhány személyes problémát kellett rendeznem, távolléte-mben a vezetőség ideiglenesen *Ambrus Imre* műszaki vezetőt bízta meg elnöki teendőkkel.

– *Újra visszatérve, hogyan hogyan fogalmazza meg magában az eltelt időszak tapasztalatát?*

– Rádöbbsentem, hogy a legfontosabb az egészség. Mint szövetkezeti vezető meglehetősen hajszoltan éltem, ezt már nem tudom és nem is akarom csinálni. 1974 óta állok a szövetkezet élén, eltökélt szándékom, hogy a jövő év végén lejárató mandátumom nem kívánom meghosszabbítani, átadom a helyem másnak. Aki engem ismer, az tudja, hogy munka nélkül nem tudok megélni, de mást tervezek csinálni, most már mint nyugdíjas. Persze, ha az egészségem engedi. Ennyi szenvedés után nehézzé elhinni, hogy valóban egészséges vagyok és az is maradok.

– *További jó egészséget kívánok!*

Horváth Róbert

Húsba vágó szakma

A Mackó Bisztró melletti 53-as húsboltban ismertem meg. Heti bevásárlásaimat végezve feltűnt udvariassága, meglepő szolgálatkészsége. Köszönésnek soha sem tudtam megelégni, úgy vélem, a legjobbak közül való. *Halász Péter* a neve. Boltvezető. 1948 óta dolgozik a szakmában. *Farsang István* hentesmester úrnál vette kézbe először a kést. Ötvenkétben tette le a mestervizsgát, majd bevonult katonának. Miskolcon szolgált.

Hazatérte után a vágóhídon műszakvezető lett. Amikor ezt az üzemet átköltöztették Kiskunfélegyházára, ájtott az áfészhez.

– *Hiába, első a vásárló – mondta, majd újabb kiszolgálások után így folytatta –, itt mindig sietni kell, és nem szabad tévedni. Nekem nem is volt még leltárhányom. A NEB is csak egyszer büntetett meg a harminc év alatt, kétszáz forintra. Nem volt az árcédula kirakva a húsokra. Súlyproblémával nem kellett küszködnöm...*

– *És a kollegáinak? Tudja, megjelent a Halasi Tükörben is...*

– Nem tudom elképzelni a társaimról, hogy a zsebükre csaltak volna, – mondta a mester, karon ragadott, vitt a pult mögé.

– *Nézze, mi súlyra kapjuk a disznót, a marhát, miégyebet. Ha egészben 100 kiló, darabolva is 100 kilót kell belőle kiárulnunk. Most nézzen a földre! Az aranyból is csöppen. Felvesz egy húsdarabot.*

– *Homokos, megtaposott. Ezt hogy adjam a vásárlónak? Rádobja a mérlegre.*

– *Négy deka. Ez hat forintba kerül. Megértőn bólogatok.*

– *És akkor még nem beszéltem a nyusedékekről. Ugye a mócsingot Ön sem vinné el? Szólhatnak a szállítókkal vívott csatákról is... Rossz minőségű árut kapunk. Vissza nem küldhetjük, mert ha megteszük, hetekig a tájunkra sem jönnek.*

– *Summa summarum, a társaim ha csalnak, nem azért tesszik, hogy meggazdagodjanak. A pénzüket szeretnék visszakapni.*

– *Nézze, nekem harminc évi munka után 4700 Ft az alapbérem. Erre jön a forgalmi jutás. Hat és fél hetezer forint jön össze havonta. Két évem van még a nyugdíjig... de én ezzel nem panaszkodni akarok. Persze azonnal hozzá kell tennem: örülnék, ha több pénzt kereshetnék... de hát ez nemcsak az én gondom.*

Országos probléma ez.

– *Milyen az ideális kereskedő? – kérdezem Halász Pétertől.*

– *Keményen dolgozó, mosolygós, jó szavú, illedelmes, és ha teheti előre köszön. Ön is tudja, az emberek egyre fáradtabbak. Általában nálunk csapódik ez le a boltban. Túrelmetlen, válogatós, a kákán is csomót kereső a kedves vevő. Túrní kell! Jóssággal, megértéssel, mert ellenkező esetben nem nyitnak ránk ajtót. Nem lesz tervteljesítés, kevesebb fizetést vihetünk haza.*

– *A boltvezető csak mellékesen megjegyezte, hogy az éves tervet, a 6 millió forintot már túlteljesítette, s hogy a család ezidáig 66 évet húzott le az ÁFÉSZ-nél. Halász Péter 30, a felesége 23 és a fiuk 13 évet töltött a szakmában.*

– *Vége a beszélgetésnek. A pult mögé állt, mosolygott, vágta a húst, dobta a mérlegre, hátra lépett, harsány hangon közölte:*

– *Ötvenkét deka.*

Robotka István

Hová került az emlékoszlop

Az olvasók kérdezik: Hová került a városközpontból az 1919-es mártírok emlékoszlopa?

A város felszabadulását követő évtizedekben, egészen a parkok átépítéséig, a nagy „be-tonozási” lázíg a posta-épülettel szemben, fenyvesek karélyában állt az emlékmű melyen a tábla szerint az 1919-es halasi mártírok nevei voltak olvashatók.

Az ezzel kapcsolatos emlékkünnepélyek is e

helyen bonyolódtak le hosszú-hosszú évek során át.

A sokmillió átalakítás, aminek keretében a „csobogót” is felállították, eltűnt az emlékmű, csak a dombocskák és az őrtálló fák jelzik a helyét.

Akik a református temetőben jártak, találkozhatnak a lebontott obeliszk be-tontömbjeivel, melyekben kutyák és macskák vertek tanyát. A halasi sajtó egy írásában szóba került, hogy mennyi munkával építették ki a munkásörök

a keceli út melletti emlékparkot. Miért kellett egy új emlékpark? Miért kellett lebontani az emlékművet? Mi volt az alapvető nézet, mely egy ilyen megszokott és központi helyen álló neves emlékművet lerombolt, hogy egy városban kívüli, nehezebben látogatható helyen teremtsen új költséggel, új helyet?

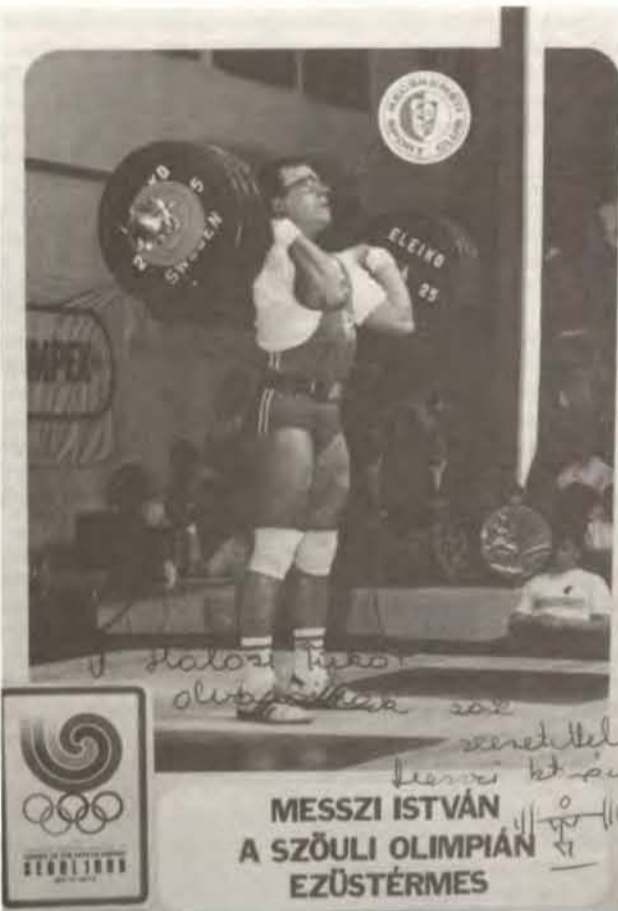
A kérdezők nevében:
Harmos Jenő

Veszítettek a távolmaradók

Megtízteletetés volt számunkra, hogy **Messzi István**, a szülői olimpia ezüstérmes súlyemelője eljött városunkba. A népszerű és határtalanul szimpatikus huszonhétéves olimpikon élménybeszámolójával minden résztvevőt, sportrajongót lenyűgözött. Szerényen, azzal a televízióközvetítésekből megismert elmaradhatatlan mosollyal arcán mesélte el, hogy milyen megkülönböztetett szeretettel fogadták a magyarokat Szűlőben, hogy vigyáztak rájuk, milyen remek ellátásban volt részük. Magáról a versenyről is beszámolt, kommentálta a videón látottakat.

Ebből, és a nézők kérdéseire adott válaszából kiderült, hogy mint félegyházi fiú került kapcsolatba a sporttal általános iskolás korában. Birkózott, majd Kecskemétre kerülve megnézett egy súlyemelő edzést – és ottragadt ennél a szakosztálynál. Tizenkét év tudatos, kemény munkája áll a háta mögött, rengeteg küzdelemmel, sok-sok lemondással. Tavalyig a hetvenöt kg-osok súlycsoportjában, – mivel állandóan fogyasztnia kellett magát – csupán egy jelentős eredményt sikerült elérnie, a katowicei VB negyedik helyezését. Miután egy súlycsoporttal fentebb, a nyolcvankét és fél kg-osok között próbálkozott, a befektetés végre megtérült. Az ostravai VB ötödik helyezette és az edzőtábor többhónapos munkáját követően, csúcsmomátában, a súlyemelés olimpiai ezüstérmese lett. Minden eddigi küszködéséért kárpótolta az a feledhetetlen és kimondhatatlan érzés, melyet a felkészítő nemzetiszínű zászlónkra nézve a dobogó második fokán érzett. Árad felé az emberek szeretete. Az örömmá-

mor a repülőtéren fogadtatáson, a Sportcsarnokban rendezett gyönyörű ünnepség, a több száz várankozó, klubja, a KSC székháza előtt Kecskeméten – a sok-sok meghívás mind ezt bizonyítja. A hivatalos elismerés sem maradt el. A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Munka Erdemrend ezüst fokozatát, Kecskemét a Városért Emlékéremet adományozta megének eddigi legeredményesebb sportolójának. Természetesen edzőjét, **Kasza Györgyöt** is – akinek komoly érdeme van sikerében – elismeréssel, tisztelettel illették. Messzi István térdműtése

miatt januártól kezd edzeni. A jövő őszi Európa- és Világajnokságra készül Athénban. 1990-ben Magyarország rendezte a VB-t, azon is részt szeretne venni. Titkon gondol arra, hogy a következő olimpiára is jó lenne kijutni. Ha nem versenyez már, akkor sem akar a sporttól elszakadni, edzői képzésével az utánpótlást kívánja nevelni. Amilyen türelmesen, mosolyogva adta az autogramot, ajánlással látta el az ötvenedik gyerek lapját is – bizonyos, hogy a szakmai tudáson kívül mást is elsajátíthatnak mellette a jövő súlyemelői. Vass Katalin

Kulturális ajánlat

(január 20-ig)

FÁKLYA FILMSZÍNHÁZ
Január 6-7-én 4, 6 és 8 óra-
 kor: Tokyo pop (amerikai)
8-9-én: 4, 6 és 8 óra-
 kor: Az utolsó csillagharcos (amerikai)
10-én 4 óra-
 kor: Mátyás az igazságos (magyar rajzfilm)
 6 és 8 óra-
 kor: K. (magyar)
11-én 4 óra-
 kor: Mátyás az igazságos (magyar rajzfilm)
 6 és 8 óra-
 kor: K. (magyar)
12-én 4 óra-
 kor: Asterix tizenkét próbája (francia).
 6 és 8 óra-
 kor: K. (magyar)
13-án 4 óra-
 kor: Asterix tizenkét próbája (francia).
 6 és 8 óra-
 kor: K. (magyar)
14-16-án 4, 6 és 8 óra-
 kor: Négybalkezes (francia).
17-18-án 4 és 8 óra-
 kor: Cukorfalat (NSZK), 6 óra-
 kor: Anno 1988. (magyar)
19-20-án 4, 6 és 8 óra-
 kor: Nászszékzaka kísértekkel

7-én 17 óra-
 kor: Magányosok klubja. Újévi köszöntés.
 20 óra-
 kor: Disco.
10-én: Forrás Új Tükör Klub. Színházlátogatás.
13-án 17 óra-
 kor: 8/7-es Klub. Mi leszel, ha nagy leszel? Pályaválasztás, önismereti tesztek, játékok.
 20 óra-
 kor: Disco.
14-én 18 óra-
 kor: Magányosok klubja. Pótszilveszter.
 20 óra-
 kor: Disco.
16-án 19 óra-
 kor: Fáklya Filmszínházban: Eisemann Mihály: Bástyasétány 77. Ope-
 rett két részben, a kecskeméti Katona József Színház előadása.
18-án 9 és 10.30 óra-
 kor: Óvodás bérlet. Figurina Báb-
 színház: Grim (m) aszok.
20-án 17 óra-
 kor: 8/7-es Klub: Népi kismesterségek –
 látogatás egy bődíszműves-
 nél.
 20 óra-
 kor: Disco.

ÁLTALÁNOS MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Január 9-én 18 óra-
 kor: Szi-
 lády Áron Népfőiskola. A Szi-
 lády Áron Gimnázium történe-
 te. Előadó: Bognár Zoltán.
10-én 19 óra-
 kor: Minifoci bajnokság.
14-én 8 óra-
 kor: Lánchíd Kupa atlétikai verseny.
17-én 19 óra-
 kor: Minifoci bajnokság.
19-én 19 óra-
 kor: „Miért hagytuk, hogy így legyen...”
 Illés Lajos újra a színpadon.
 Vendég: Bontovics Kati és Varga Miklós.
20-án 18 óra-
 kor: Vallástör-
 téneti szabadegyetem. A szer-
 zetesrendek története – ma-
 gyarországi rendek. Előadó:
 Dr. Lukács László, a Vigília fő-
 szerkesztője.

GÓZON ISTVÁN MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Január 6-án 17 óra-
 kor: 8/7-es Klub. Keleti délután. Keleti mi-
 tológia, gyógyászatok, játékok.
 20 óra-
 kor: Disco.

HÍRTÜKÖR

Fórum az ifjúságnak. A városi könyvtár tagokat toboroz egyesületébe. Városi Ifjúsági Műhely címmel szellemi műhelyt, programot kínál, ötleteket, aktív szervezőket keres. Évi tagdíj 100 forint, a kéréssel rendelkezőknek 200 forint.

☆☆☆

Atlétika. Január 14-én 8.30 óra-
 kor az ÁMK városi sportcsarnokában „Lánchíd Kupa” (általános iskolások) megyei atlétikai versenyének döntője lesz.

☆☆☆

Egységgyűlés. Az ÁMK sportcsarnokában 1989. január 7-én 10.30 óra-
 kor a Kiskunhalasi Brinkus Lajos Munkásőregység évzáró és évnyitó egységgyűlést tart. Az ünnepségre minden érdeklődőt szeretettel várnak.

APRÓHIRDETÉS

Hobbitelek eladó. Szőlő, gyümölcsös, fűrtő kút, 2 db fóliasátor. Érdeklődni: 22-397 telefonon.

*

Belgyógyász magánrendelésemet megkezdtem. Székely u. 5. Dr. Letoha.

*

Szegedi két szoba hallos, összkomfortos belvárosi, egyemeletes kertes villában lévő tanácsi (megvásárolható) lakásunkat másfélszobás halasi OTP-öröklakásra cserélnénk. Telefon: Kiskunhalas, 21-828 (17-18 óráig).

SAROKBA SZORÍTVA

Ünnepi morzsák

A karácsonyi vásárlási láz mindenkit magával ragad. Kinek, mit vegyünk? Ez a központi kérdés. Egyik ismerősöm azon tanakodott, mit vásároljon tíz éves rokon kislányának? Munkahelyén egyik kolléganőjétől kapta a tippet, hogy vegyen márványos farmert, ő is vett a gyerekeinek tegnapi, ezer forintért. Nosza, irány a belváros egyik – női nevet viselő butikja. Volt is az ajánlott nadrágból, az ára 1250 forint. Másnap egyik kolléganőjének próbálta ajánlani, hogy ha praktikus ajándékot akar venni, érdemes megnézni a farmert. Erre azt felelte, hogy éppen most jött onnan és pont ebből a nadrágból vásárolt. Mennyi volt az ára? Ezerháromszázötven forint – volt a felelet. A méret ugyanakkora. Az eset tanulsága, hogy a nadrágon egyik esetben sem volt árcédula, s ahogy nőtt az ünnepi vásárlási láz, úgy emelkedett a keresett – és egyébként valóban divatos és szép – áru ára is.

Kollégám takaros családi háza elé a fűvesített térségre éveken keresztül vásárolt két ezüstfenyőt. A gondos ápolás, locsolás eredményeként az évek során megnöttek jó másfél méteresre. Tavaly karácsony előtt arra ébredtek, hogy valaki vandál módon az egyik fenyőt, úgy fél mé-

terrel a föld felett elfűrészelte és a fát elvitte. Idén a közelgő ünnepek előtt fokozottan figyeltek a ház előtti térségre, éjjel az udvari lámpát is égve hagyták. Nem is volt baj – egészen a szentestét megelőző nap reggeléig. Ekkor ugyanis a másikat is hasonló módon ellopták, csak a földben hagyott csont jelezte, hogy itt fenyő állott.

Kollégám felindulva keresett meg, hogy elmesélje a történetet. Csupán két tanácsot tudtam mérget csillapítani. Az egyik, hogy aki ilyen módon ül le a lopott fenyőre mellé családjával a békesség és szeretet ünnepén – nem hiszem, hogy hosszú ideig boldog és békés lesz az élete. A másik tanácsom az volt, hogy nyugodjon meg, hiszen az eset jövőre már nem ismétlődhet meg – ugyanis nincs több fenyőfája.

Karácsonyra ingeket kaptam ajándékba. Az ünnepek után elhúztunk. Ahogy az egyik fehér inget kibontottam, a csomagban egy agyonnyomott legyet, pontosabban annak tetemét – találtam. A szerencsétlen állat tusája közben piszkot is ejtett a fehér ingemre. A feliratot azt olvastam, hogy gyártja a Konsumex, exportból visszamaradva. Úgy látszik, külföldön nem kedvelik az apró állatokat. Főleg nem az ingem.

H. R.

A Dél-Bács-Kiskun Megyei Vízmű Vállalat, a Kiskunhalasi Állami Gazdaság, a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat, a Kiskunhalasi Vörös Október Tsz, a Kiskunhalasi Vörös Szikra Tsz, a KUNÉP Kiskunhalasi Építőipari Vállalat, a Papíripari Vállalat Kiskunhalasi Gyára és a Kiskunhalasi Városi Tanács lapja
 Szerkeszti a szerkesztőbizottság
 A szerkesztőbizottság vezetője: **Földi Lajos**
 Felelős szerkesztő: **Hámori Zoltán**
 A szerkesztőség címe:
 6400 Kiskunhalas, Kőztársaság u. 17. – Telefon: 22-144
 Kiadja: a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat
 Felelős kiadó: **Forgács Péter** igazgató
 Készült a Papíripari Vállalat Kiskunhalasi Gyára nyomda üzemében
 Felelős vezető: **Dr. Novok-Rostás László** igazgató
 ISSN 0239-0671